

ΜΙΚΡΟΠΡΩΤΗΓΗ

1117. — κ. ΚΑΤΙΝΑΝ ΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ
Μ. Μπότσαρη 7α — ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ "ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ"

Αριθμός φύλλου 184

Αθήναι, Μάρτιος - Απρίλιος 1977

ΕΘΝΕΓΕΡΣΙΑ

ΤΟΥ Κ. ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΩΤΙΑΔΗ

Όταν ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος ανέβηκε στον βυζαντινό θρόνο, η χιλιόχρονη αυτοκρατορία, σπρωγμένη από τα ίδια της λάθη, ψυχομαχούσε. Στις 5 Απριλίου του 1453 ένας νεαρός 21 χρονών, ο σουλτάνος Μωάμεθ Β', έστησε τη σκηνή του έξω από την Κωνσταντινούπολη. Είχε μαζί του 200.000 περίπου πολεμιστές. Πίσω από τα παλιά Θεοδοσία και Ηράκλεια τείχη, όχτω ως έννια χιλιάδες αγωνιστές, που από αυτούς οι δυο χιλιάδες ήταν ξένοι — Γενοβέζοι, Βενετοί, Ισπανοί και άλλοι Φράγκοι — θα υπερασπιζαν, αντιβγαίνοντας στο πλήθος των έχθρων, τη Βασιλεύουσα. Έπειτα από ήρωικό μάλιστα ανέλπιδο αγώνα που κράτησε 53 μέρες, την Τρίτη 29 Μαΐου η άμυνα υπόκυψε. Η μάχη κι' άραχλη είδηση, «Πήραν την Πόλη, πήραν την!...», αντήχησε θρήνο σ' όλη τη Ρωμιοσύνη.

Τό 1456 οι Τούρκοι φτάνουν στην Αθήνα και τό 1461 κατακτούν την Αυτοκρατορία της Τραπεζούντας. Πάνω από τον Έλληνισμό απλώνονται τα σκοτάδια της σκλαβιάς.

Φίλη γλυκειά πατρίδα μου,
νύχτα δουλείας σ' έσκέπασε
νύχτα αιώνων

Θά πεί αργότερα ο Κάλθος στις έξοχες ώδες του.

Στους Γραικούς δέν έχει απομείνει άλλο παρά νά διαλέξουν ανάμεσα σέ δυο ζυγούς: τών Τούρκων ή τών Φράγκων.

Όμως χιλιάκριβη είναι ή λευτεριά. Καθώς μέ τόν πόθο της ζούν οί γενιές τών σκλαβωμένων Έλλήνων ξεσηκώνονται αρκετές φορές μέ την έλπίδα νά την αποκτήσουν. Τοπικές κι' ασυντόνιστες όμως οί εξέγερσεις τους καταπνίγονται εύκολα από τό δυνάστη, μ' εξαίρεση τό Σούλι πού σ' άγρια βουνά του, άντρες και γυναίκες, στήνουν άθάνατα τρόπαια καρτερικότητας κι' ανδρείας.

Στό ραγιά, πού στέναζε κάτω από τό ζυγό της τούρκικης τυραννίας, ό κάθε χρόνος πού πέραγε — ακόμα τούτη ή άνοιξη, τούτο τό καλοκαίρι, ραγιάδες, ραγιάδες... — ήταν γεμάτος πόνο, ιδρώτα, δάκρυα, αίμα. Συχνά ό κατατρεγμένος χωριάτης, άρπαζε ένα παλιοντούφεκο κι έβγαине κλέφτης στό βουνά. Εκεί φύσαγε άλλος άέρας — ή λεβεντιά πού μάς άπαθανάτισαν τά δημοτικά μας τραγούδια:

Μάνα μου έγώ δέν κάθομαι νά γίνω νοικοκύρης
νά κάμω άμπελοχώραφα, κοπέλια νά δουλεύουν,
και νάμαι σκλάβος τών Τούρκων, κοπέλι στους
γερόντους

Φέρε μου τ' άλαφρό σπαθί και τό θαριό ντουφέκι,
νά πεταχτώ σαν τό πουλί ψηλά στό κορφοβούνια.
Έγώ ραγιάς δέ γίνομαι, Τούρκους δέν προσκυνάω.
Από αύτή την κλεφτουριά θά βγούν στό Είκοσιέ-

Ένα χαρακτηριστικό
στιγμιότυπο από την

τελετή της 25ης Μαρτίου 1922 στα Μουδανιά της Μ. Ασίας.
(Φωτογραφία από τό άρχείο Νικ. Λαμπταδαρίδη)

να τά στελέχη πού θά πλαισιώσουν, στόν υπέρτατο άγώνα, τόν ξεσηκωμένο λαό.

Τό 1768, στόν καιρό της Αικατερίνης της Μεγάλης, ή Ρωσία κήρυξε τόν πόλεμο στην Τουρκία. Ό ρωσικός στόλος της Βαλτικής περνά τό Γιβραλτάρ, μπαίνει στη Μεσόγειο και στις 17 Φεβρουαρίου 1770, φτάνει, μέ ναύαρχο τόν Όρλώφ, στό λιμάνι του Οίτυλου στη Μάνη, προτρέποντας τό υπόδουλο έθνος νά επαναστατήσει. Οί Έλληνες, μέ την ψευδαίσθηση πώς έφθασε ή μεγάλη ώρα πού περίμεναν, ξεσηκώνονται. Όμως ή έκστρατεία τους νά πάρουν την Τριπολιτσά άποτυχαίνει ολότελα. Κι ακολουθεί στό Μοριά άνελέητος κατατρεγμός τών χριστιανών από τούς Τούρκους.

Τούτη ή δραματική περιπέτεια έκανε τούς πιό φωτισμένους έθνικούς ήγέτες εκείνης της εποχής, μέ πρωτεργάτη τόν μεγαλομάρτυρα Ρήγα Φεραίο, νά καταλάβουν πώς ή λευτεριά δέ χαρίζεται μά καταχτιέται.

Η αλήθεια αύτή οδηγεί τρεις άσημους Έλληνες της διασποράς — τόν Σκουφά, τόν Ξάνθο και τόν Τσακάλωφ — νά ιδρύσουν τόν Σεπτέμβριο του 1814 στην Όδησσό τη Φιλική Έταιρεία. Σκοπός της ή οργάνωση του άγώνα μέ σύνθημα Έλευθερία ή Θάνατος. Και τ' όνειροπόλημά τους δέν άργεί νά τό ένσαρκώσει ή θέληση ένός ολόκληρου λαού, νά σπάσει μέ κάθε τρόπο τά δεσμά του.

Στις 22 Φεβρουαρίου 1821 ό Άλέξανδρος Ύψηλάντης περνά τόν Προύθο. Στις 24 του ίδιου μήνα τυπώνει στό Γιασί την περίφημη προκήρυξη του μέ τόν τίτλο «Μάχου υπέρ πίστεως και πατρίδος» πού άρχίζει μέ τούτη έδω τη φράση: «Η ώρα ήλθεν, ω Άνδρες Έλληνες!». Η επανάσταση του Εικοσιένα, πού σωστά ό Φωτάκος την όνομάζει τό «θαύμα του κόσμου», είχε άρχισει. Στις 23 Μαρτίου του 1821 ξεσπά ό σηκωμός στό Μοριά όταν οί Μανιάτες και μαζί τους ό Κολοκοτρώνης, ό Παπαφλέσσας, ό Νικηταράς, παίρνουν την Καλαμάτα και ό Ι. Παπαδιαμαντόπουλος, ό Ανδρέας Λόντος, ό Παναγ. Καρατζάς επαναστατούν την Πάτρα.

Τά πάντα αντίξοα γι' αυτούς. Ήταν όλοι κι όλοι έξακόσιες χιλιάδες ψυχές κι άρχισαν έναν άγώνα ενάντια στην τεράστια τότε Όθωμανική Αυτοκρατορία. Δέν είχαν κανέναν σύμμαχο, παρά μονάχα έχθρους. Τά Ανακτοβούλια εκείνης της εποχής, τρομοκρατημένα από τη Γαλλική Επανάσταση και τούς Ναπολεόντειους πολέμους, ιδρύσανε την Ίερή Συμμαχία μέ σκοπό την κατάπνιξη κάθε εξέγερσης στην Ευρώπη. Ό Μέττερνιχ, όταν πληροφορήθηκε πώς οί Έλληνες επαναστάτησαν, γράφει στό ήμερολόγιό του: «Πέρα από τό Δούναβη θά σκοτωθούν και θά παλουκωθούν τετρακόσιες χιλιάδες άνθρωποι. Γεγονός χωρίς καμιά σημασία». Και τό Συνέδριο του Λάϊμπαχ στην προκήρυξη

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ

ΕΠΑΘΛΟΤ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΖΤΜΑΡΙΚΩΝ «ΜΙΣΚΟ»
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Η Ένωσις Σμυρναίων ανακοινώνει ότι, χορηγία της Βιομηχανίας Ζυμαρικών «ΜΙΣΚΟ» του εκ Κυζίκου συμπατριώτου δισημηχάνου Έμμ. Παπαναστασίου, θεσπίζει ετήσιον δραβείον συνοδευόμενον από χρηματικόν έπαθλον δραχμών 15.000 δια τὸ καλλίτερον εκδοθὲν διδύλιον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ έτους 1977 με περιεχόμενον ιστορικὸν ἢ λογογραφικὸν ἀναφερόμενον εἰς τὸν Μικρασιατικὸν Ἑλληνισμόν καί, κατὰ προτίμησιν, εἰς τὸν Ἑλληνισμόν τῆς περιοχῆς Κυζίκου - Προκωνήσου.

Τὰ ὑποψήφια πρὸς θράβευσιν διδύλια πρέπει νὰ ἔχουν κατατεθῇ, εἰς τρία τοῦλάχιστον ἀντίτυπα, εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως Σμυρναίων, ὁδὸς Καρύστη 3 - γ' ὄροφος (Τηλέφ. 32.28.480) μέχρι 30 Νοεμβρίου 1977.

Ἡ ἀπονειμὴ τοῦ θραβείου γενήσεται θάξει γνωμοδοτήσεως εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15ῃ Ἀπριλίου 1977
ΕΝΤΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
Ἐκ τῆς Γραμματείας τῆς Ἑνώσεως Σμυρναίων

του πού θγάζει χαρακτηρίζει «ἐγκληματική» τὴν Ἐπανάστασή μας.

Κι' ὅμως ἔπειτα ἀπὸ ὀχτάρχονους ἀγῶνες γεμάτους ἡρωισμούς, θυσίες, αἶμα κι' ὀλοκαυτώματα, πού συγκλόνισαν τὴν κοινὴ γνώμη τῶν λαῶν, τ' ὄνειρο τῆς ἔθνευσεως γίνεται πραγματικότητα.

Ὁ Μακρυγιάννης λίγο πρὶν ἀπὸ τὴ μάχη τῶν Μύλων τοῦ Ναυπλίου λέει στὸν Γάλλο ναύαρχο Ντεριγνὺ πού πῆγε νὰ τὸν ἐπισκεφθεῖ:

«—Κι' ἀν εἴμαστε ὀλίγοι εἰς τὸ πλῆθος τοῦ Μπραῖμ, παρηγοριόμαστε μ' ἑναν τρόπο, ὅτι ἡ τύχη μᾶς ἔχει τοὺς Ἕλληνες πάντοτε ὀλίγους. Ὅτι ἀρχὴ καὶ τέλος, παλαιόθεν ὡς τώρα, ὅλα τὰ θεριά πολέμου νὰ μᾶς φανερὰ καὶ δὲν μποροῦν τρῶνε ἀπὸ μᾶς καὶ μὲν καὶ μαγιὰ. Καὶ οἱ ὀλίγοι ἀποφασίζουν νὰ πεθάνουν» κι' ὅταν κάνουν αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν, λίγες φορές χάνουν καὶ πολλὰς κερδαίνουν.

Δύσκολες ὁρες περνᾶ καὶ τώρα ὁ τόπος μας. Ἡ ἐθνικὴ ρίκνωση πού ἄρχισε μετὰ τὴ Μικρασιατικὴ καταστροφὴ, γίνεται ὄλο καὶ πιδ ἀσφυκτικὴ. Τὸ δράμα τῆς Κύπρου τὸ ἀκολουθοῦν οἱ ἀπειλὲς τῶν Τούρκων στὸ Αἰγαῖο, τὴν κοιτίδα ὅπου τὰ Μυκηναϊκὰ χρόνια τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Τί μᾶς ἀπομένει νὰ κάνουμε; Τὴν ἀπάντησιν δὲ θὰ τὴ δώσω ἐγώ. Ὑπάρχει μέσα σ' αὐτοὺς ἐδῶ τοὺς στίγους τοῦ Κωστή Παλαμά:

Αὐτὸ τὸ λόγο θὰ σᾶς πῶ, δὲν ἔχω ἄλλον κανένα, μεθύστε μετ' ἀθάνατο κρασί τοῦ Εἰκοσιένα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ

Σερβὶς φαγητοῦ
ποτηρικὰ, μαχαιρο-
πήρουνα.
Μοναδικὴ συλλογὴ
κοσμημάτων.
Δώρα διὰ γάμους
καὶ εορτάς.
Ὅ,τι θέλει ἡ γυναῖκα
ἐ,τι χρειάζεται
τὸ σπίτι, στὸ

ΜΕΓΑΛΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΟΝ ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 11

ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΜΑΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ

Τὸ ζεῦγος Ἰωάννης καὶ Ἀναστασία Ἀρχιγένη μετὰ τὸν νεαρό κουμπάρο τους Θεοδωράκη Καζούλη.

Οἱ νεόνυμφοι (1886) γονεῖς τοῦ συνεργάτου τῆς ἐφημερίδας μας καὶ μέλους τῆς Ἑνώσεώς μας Ἀδρος Δημητρίου Ἀρχιγένη καὶ ὁ κουμπάρος τους.

Ἀπὸ ἀριστερὰ πρὸς τὰ δεξιὰ:

— Ἡ Ἀναστασία, κόρη τοῦ Δημητρίου Πεζοδρόμου, μεγάλου ἐμπορορράπτου τῆς Σμύρνης, καὶ τῆς Μαρίας, τὸ γένος Δημητρίου Βουδοπούλου, καὶ ἀδελφὴ τοῦ Νικολάου Πεζοδρόμου ἡθοποιοῦ πρωταγωνιστοῦ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου.

— Ὁ Ἰωάννης Πετρίδης - Ἀρχιγένης καθηγητῆς τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς Σμύρνης καὶ συγγραφεὺς πολλῶν Σειρῶν Διδακτικῶν Βιβλίων.

— Ὁ κουμπάρος τους Θεοδωράκης Καζούλης ἀρχοντικῆς καὶ πλουσίας οἰκογενείας τῆς Σμύρνης.

Ἡ φωτογραφία ἐλήφθη μετὰ τὸν γάμον τὸ 1886 στὴ Σμύρνη στὸ Φωτογραφεῖο τοῦ ANTOINE ZILROCHE πού ἦταν στὸν Φραγκομαχαλά δίπλα στὶς καθολικὲς καλόγριες «Ἀδελφές τοῦ Ἑλέους» (SOEURS DE CHARITE).

(Ἀπὸ τὸ φωτογρ. Ἀρχειο τῆς «Ἑνώσεως Σμυρναίων» —Προσφορὰ Ἀδρος Δημητρίου Ἀρχιγένη)

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΗ

Ἀναδημοσιεύουμε, παρακάτω, μιὰ παράγραφο ἀπὸ τὸ ἄρθρο τοῦ κ. Ν. Ἀρώνη μετὰ τίτλο «Ὁ ἀνθρώπινος παράγων», πού δημοσιεύτηκε στὸ προηγούμενο φύλλο τῆς ἐφημερίδας μας, γιατί, ἀπὸ τυπογραφικὸ λάθος, διαστρεβλώθηκαν καὶ ἡ διατύπωση καὶ τὸ σωστὸ νόημα τοῦ κειμένου:

«...Εἶναι γνωστὸ πὺς οἱ ἄνθρωποι, γενικὰ, ἀκόμα καὶ στὶς δημοκρατικὲς πολιτείες, ὅπου θεωρεῖται πὺς ὁ λαὸς κάνει κυριαρχικὰ τὸν νόμο, ἀγγελῆδόν καὶ ἀθελά τους σέρνονται, κάθε τόσο, σὲ πολεμικὲς ἀναμετρήσεις, δίχως νάχουν τὴν μπόρεση νὰ ἀντισταθοῦν...».

Ἐπίσης, στὴν τελευταία παράγραφο τοῦ ἴδιου ἄρθρου, διάβαζε: «...Πάντα Ἑλληνες τὰ θύματα, πάντα Τούρκοι οἱ θύτες...».

Η ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΜΑΣ

Μέσα σ' ἑνα θερμὸ πατριωτικὸ μας περιβάλλον, μετὰ ἀρκετὸ κόσμο ἀπὸ μέλη καὶ φίλους τῆς Ἑνώσεώς μας, πραγματοποιήθηκε τὴν Τετάρτῃ ὁρᾶδι, 23 Μαρτίου, στὸ γνωστὸ Ἀθηναϊκὸ κέντρο διασκεδάσεως Σαραντιδῆ, ἡ χοροεσπερίδα μας, πού προαναγγείλαμε στὰ φύλλα μας μὲν Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου.

Τὸ κέντρο πολὺ εὐχάριστο μετὰ ὥραια διακόσμηση καὶ πολὺ καλὴ ὁρχίστρα πού τὴν χάρηκαν ὄλοι, ἡλικιωμένοι καὶ νέοι, πού χόρεψαν μετὰ κέφι ὄλους τοὺς παλιούς πατροπράδοτους καὶ σημερινούς χορούς. Ἰδιαίτερη εὐχαρίστηση ἐπροξένησε σ' ὄλους τοὺς συνδαιτυμόνας ἡ ἐμφάνιση στὴν πίστα, μετὰ φορεσιὰ τῆς Κάτω Παναγίας, τῆς δεσποινίδας Ἀμαλίας Πατσούμη, μέλους ἀγαπητοῦ τῆς Ἑνώσεώς μας, πού μᾶς χάρισε στιγμὲς ἀξέχαστες μετὰ τὰ μικρασιατικὰ τραγούδια πού μᾶς τραγούδισε.

Ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τῆς ἐφετεινῆς χοροεσπερίδας μας ὀφείλεται καὶ σὲ δύο ἄλλους παράγοντας: στὸ καλὸ φαγητὸ τοῦ κέντρου καὶ στὰ τραπέζια πού ἦσαν ὄλα γύρω ἀπὸ τὴν ὁρχίστρα καὶ τὴν πίστα, τοποθετημένα κατὰ τέτοιο τρόπο πού ὄλοι ἐμείναν ικανοποιημένοι ἀπὸ τὴ θέσιν τους.

Θεωροῦμε ὑποχρεώσιν μας νὰ τονίσουμε ἰδιαίτερος τὴ συμβολὴ στὴν ἐπιτυχία καὶ τῆς προσφορᾶς 1) ἑνὸς μαγνητοφώνου, δωρεὰ τοῦ Ἐμπορικῆς Οἴκου τῶν συμπατριωτῶν μας Ἀ) φῶν Παπάζογλου καὶ 2) μιᾶς ἀσημένιας κορνίζας γιὰ φωτογραφία, δωρεὰ τοῦ γνωστοῦ συμπατριώτου χρυσόχου κ. Γεωργίου Κατραμοπούλου, πού δόθηκαν καὶ τὰ δύο μετὰ κλήρωσιν στὰ μέλη πού ἐλαβαν μέρος στὴ χοροεσπερίδα.

Τοὺς παρευρεθέντας ἐχαίρησε μετὰ σύντομῃ ὁμιλίᾳ τοῦ ὁ Προεδρεύον ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Καθηγητῆς κ. Μιχαὴλ Ἀναστασάδης καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς κ. Ἰωάννης Χαμπᾶς, ἐδίδασκε χαιρετιστήριον μῆνυμα τοῦ ἀθενοῦντος Προέδρου τῆς Ἑνώσεως κ. Νικολάου Ἀρώνη πού τὸ δημοσιεύουμε ἀμέσως παρακάτω:

Χαιρετιστήριον μῆνυμα τοῦ Προέδρου

κ. Νικολάου Χρ. Ἀρώνη

Στιγμαῖα θὰ εἶναι, ἀγαπητοί μου φίλοι, ἡ ἀπόσπασή σας ἀπὸ τὸ ποτήρι, τὸ χορὸ καὶ τὸ τραγούδι, τῆς ἐαρινῆς συνεστίας, γιὰ νὰ σᾶς μεταδόσει ὁ πολίτιμος φίλος κ. Χάππας τὸν χαιρετισμό μου καὶ τίς ὀλόφυγες εὐχὲς μου γιὰ τὸ Πάσχα πού κοντοζυγώνει.

Λυποῦμαι βαθύτατα γιὰ τὴν πεδίζομαι πάλι νὰ θρῖσκωμαι μαζὶ σας στὴν ἀποφινὴ παραδοσιακὴ ἐκδήλωσιν, πού ἀνανεώνει, ζωντανεύει καὶ πλατύνει τοὺς δεσμούς μας, γύρω ἀπὸ τὴν «Ε-

ΝΩΣΗ» ἐν ὀνόματι τῶν κοινῶν ἀγαπήσεων, τοῦ νόστου καὶ τῶν ἐλπίδων μας» καὶ γιορταστικὰ ὑποδέχεται τὴν ἀνοιξή, πού συμβολίζει τὴν ἀναγέννησιν τῶν δυνάμεων καὶ χαρίζει τὸ θαρετὸ ξεκίνημα γιὰ περισσότερη δράσιν καὶ μεγαλύτερες ἐπιτυχίες.

Ἡ γυναῖκα μου κι' ἐγώ, ἀπὸ μακρυνὰ, κυρίες καὶ κύριοι, στὴν ὑγεία σας πίνουμε... τίς σταγόνες μας καὶ μετὰ ἀγάπῃ σας εὐχόμεστε ὑγεία καλὴ, καλὴ καρδιά καὶ καλὴ διασκέδαση.

Τὸ παρακάτω ποίημα μᾶς τὸ στείλε ὁ Μπαρμπας Στέλιος, (Στέλιος Νικολαΐδης) ἀπὸ τὴ Θεσ/νίκη, μέλος μας παλιό, γιὰ τὴ χορευτικὴ μας συνεστίασιν.

ΟΡΓΙΣΜΕΝΑ... ΓΕΡΑΜΑΤΑ

Χρόνια πολλά, μετὰ γιὰ χαρὰ, συμπατριώτες!

Τὸ 77 ὅ,τι ποθήτε νὰ σᾶς φέρῃ!

Γλεντάτε το, γιατί σὺν γίνετε καὶ σεις γέροι, μετὰ χαμογῆλι θὰ τὴν περνάτε, κι' ἄλλοι σας τότες...

Ποὺ θὰ κοιμάστε νωρίς - νωρίς μετὰ τίς κότες, ζαρώνοντας στοῦ ὄντα σας τὸ μεντέρι.
Γιὰ νὰ σᾶς λή ἑνας γέρος, κάτι ξέρει...
Γέλιο, λοιπόν, ἔρωτα κι' εὐθυμίες νότες!

Βρὲ τί χουνέρια μοῦ σκαρών' ἡ μοῖρα!

Ἀπὸ τὰ νύχτα της ποτὲς δὲν θὰ γλυτώσω;

Καὶ τῶρ' ἀκόμα, πού τὴν σύνταξή μου πῆρα,

μετὰ βάζει νὰ κερνῶ, γέρος ὡς τόσο,

— τοῦ ταβερνάρη μὴν ξεχάσω τὴν ρετσέτα, —
μεζέδες, σάντουιτς... κι' ἀνάλατα σονέττα.

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ὅσοι ἐκ τῶν Μικρασιατῶν συγγραφέων ἐπιθυμοῦν τὰ ἐκδιδόμενα βιβλία των, ἀδιαφῶως περιεχομένου, νὰ ἀναγγέλλονται ἀπὸ τὸν στήλῶν τῆς «Μικρασιατικῆς Ἠχοῦς» καὶ νὰ περιληφθοῦν εἰς τὴν δημοσιευμένην Μικρασιατικὴν Βιβλιογραφίαν εἰς τὰ «Μικρασιατικὰ Χρονικά» παρακαλοῦνται ὅπως ἀποστέλλουν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς «Ἑνώσεώς» μας τοὺς ἀπαιτούμενους τίτλους.

ΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ

—ΤΑ «ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ»
—ΜΑΡΚΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΤΣΑΡΤΗΣ
(Δυὸ τετάρδια στὴ Σμύρνη)
τοῦ Φ. ΦΑΛΜΠΟΥ

—ΤΟ ΚΟΡΔΕΛΙΟ καὶ ΤΟ ΝΥΜΦΑΙΟ τοῦ ΝΙΚΟΥ ΚΑΡΑΡΑ

Πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖα μας (Καρύστη 3)
καὶ εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα.

ΑΜΑΛΙΑ ΠΑΤΣΟΥΜΗ

Ἡ Ἀμαλία Πατσούμη τίμησε καὶ τὸν ἐφετεινὸ χορὸ τῆς Ἑνώσεως μετ' ἀγαπημένα τραγούδια τῆς ἀξέχαστης Πατρίδας, πού τὰ τραγούδησε μετὰ ἐνθουσιασμοῦ καὶ κέφι ἀληθινῆς πατριώτισσας.

Ἡ Πατσούμη καταγίνεται μετὰ σοβαρότητα μετὰ τὴν περισυλλογὴ καὶ διάκωσιν τῶν τραγουδιῶν τῆς Μικρασίας, ἀπὸ τὰ δαντελλένια Ἰωνικὰ παράλια, τὴν Προποντίδα, τὴν Μαύρην Θάλασσα, μέχρι καὶ τὰ βάθη τῆς Καππαδοκίας.

Ἐχεῖ ἤδη μιὰ ἀξιόλογη συλλογὴ, τὴν ὁποία μετὰ πατριωτικὸ παλμὸ καὶ σὺν φόρῳ τιμῆς στοὺς μικρασιατὰς γονεῖς τῆς, παρουσιάζει ἀπὸ τὴν τηλεόρασιν καὶ τὸ ραδιόφωνο. Εἶναι γνωστὴ στὸ μικρασιατικὸ κοινὸ δόκηληρ τῆς Ἑλλάδας καὶ τὸ ἔχει κατακτήσει μετὰ τίς τηλεοπτικὲς ἐμφανίσεις της.

Ἀπὸ τὸν περασμένο χρόνον, μετὰ φλόγα καὶ ζῆλον ἑλληνικόν, ἐπεξέτεινε τὴν δραστηριότητά της στὸ ἐξωτερικὸν καὶ πραγματοποιεῖ ἐκπομπὰς μετὰ γεμάτα λυρισμὸ τραγούδια μας, ἀπὸ τὸ Β.Β.Κ. καὶ ἀπὸ τὸ τηλεοπτικὸ δίκτυο τῆς Δυτ. Γερμανίας.

Ἐφέτος τὸ καλοκαίρι ἡ καλλιτέχνις θὰ μεταφέρει τοὺς ἀντίλαλους τῶν ἀξέχαστων τόπων μας στὸ ἐτήσιον λογογραφικὸ φεστιβάλ τοῦ Λαγγόλλαν, στὴν Οὐαλλία. Τὴν συνοδεύουν οἱ εὐχὲς καὶ ἡ ἀγάπη μας.

Ν. Α.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Μ & Κ ΤΣΕΒΔΟΣ

ΧΑΒΡΙΟΥ 10 — ΑΘΗΝΑΙ

Τηλ. 3233.847 — Τ.Τ. 125

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ ΠΑΣΧΑ

Ἀπὸ τὴν ποιητικὴ Συλλογὴ «Τὸ σκοτισμένο ράφι», ἐκδόσιν 1977, τοῦ Σμυρναίου ποιητῆ Δημ. Καμπίτσου, (1) δημοσιεύουμε, παρακάτω, τὸ «Προσφυγικὸ Πάσχα». Ἐκφράζει τόσο παρραστατικὰ τὰ ντέρτια τῆς προσφυγικῆς γενιάς μας, σὲ χρόνιες γιορτινὲς ἡμέρες!

(1) Ἀράνσιο λογοτεχνικὸ Ἐπαθλο, Δεκ. 1973, γιὰ τὴν νουθέλα τοῦ «Σαχίν».

Πᾶμε καὶ μετὰ γονεῖς, μωρὰ ὄλοι νὰ μαζοχτοῦμε,
τὰ ἀπομεινάρια μιᾶς γενιάς
πού ἐλαμπε ὡς χτέες ἀκόμα,
αἶμα νὰ στάζει ἀπ' τὴν καρδιά
καὶ μετὰ τὸ σπῆμα,
τὴ νύχτα ἀπὸψε μοναχοί, σκυφοὶ
νὰ δνερευτοῦμε.

Μὲς τὰ θοὰ μεσάνυχτα,
ἐκστατικὸ νὰ δοῦμε,
ἕνα, ἕνα φαντάσματα
μετὰ τὸ θεαφένιο χρώμα
κείνου πού πέρ' ἀφήσαμε
στὸ πατρικὸ τὸ χῶμα
μονάχοι νὰ τοὺς κλάψουμε
μονάχοι νὰ κλαψοῦμε

Χριστὸς Ἀνέστη ἄς διαλαθοῦν
γύρω μας οἱ καμπάνες.
Γύρω ἄς φιλοῦνται οἱ χριστιανοὶ
φῶτα ἄς φωτοβολοῦνε.

γιὰ τὴν ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ
μόνοι τους ἄς μιλοῦνε.
Εἴμαστε ἐμεῖς ἡ προσφυγιά
κι' εἴμαστε πικρομένες
δίχως λαμπρὲς δίχως χαρὲς
μετὰ τὸν τρανὸ καημὸ μας,
πού μάταια θὰ προσμένουμε,
τὸ Πάσχα τὸ δικὸ μας.

ΤΙΜΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

● Στὶς 27 τοῦ Φλεβάρη ἐγίνον ἐκλογὲς στοὺς 42 Δήμους καὶ 50 κοινότητες τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς, γιὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐκλεγμένων Νομαρχιακῶν Συμβούλων, οἱ ὁποῖοι μετὰ ὄλους ἐκλεγμένους τῶν ὑπολοίπων ἐπαρχιῶν τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς, θὰ ἀποτελέσουν τὸ 9μῆλες Νομαρχιακὸ Συμβούλιον Ἀττικῆς. Δικαίωμα ψήφου εἶχαν οἱ Δήμαρχοι καὶ οἱ Δημοτικοὶ Σύμβουλοι, οἱ Κοινοτάρχες καὶ οἱ Κοινοτικοὶ Σύμβουλοι.

Κατὰ τὴν ἐπιλογὴν τῶν ψήφων στὶς 16 Μαρτίου, στὸ Νομαρχιακὸ Κατάστημα Ἀττικῆς, παρουσία Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας πρόεδρος ἦταν Πρωτοδίκης, ἐπὶ 1267 ἐγγεγραμμένων ἐψηφίσαν 1184, δὲν προσήλθαν δὲ νὰ ψηφίσαν 83.

Πρῶτος ἐξελέγη μετὰ μεγάλη διαφορά ψήφων καὶ πῆρε 644 ψήφους, ἦτο τὸ 55ο περίπου τῶν ψηφισάντων, ὁ κ. Γιάννης Ἀκριθάκης, ἐπίτιμος Διότης οἰκον. ὑπηρεσιῶν Δήμου Ἀθηναίων, πρῶην Δημοτικὸς Σύμβουλος Ἀθηναίων καὶ ἦδη μέλος τοῦ Ἀδελφάτου τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου ἡ «ΕΛΠΙΣ» καὶ Τετάρτης τῆς Ἑνώσεώς μας.

Συγαχίσαμε τὸν φίλο κ. Ἀκριθάκη καὶ ἡμεῖς δέσαιοι ὅτι καὶ ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβούλου θὰ προωθήσῃ τὰ θέματα τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, τὴν ὁποία ἐπὶ τόσα χρόνια ὑπηρετεῖ.

● Εὐχαρίστως μαθαίνομε ὅτι ὁ Σύμβουλος τῆς Ἑνώσεώς μας κ. Γ. Ἰσηγόνης ἐξελέγη γιὰ τέταρτῃ φορά Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνομακεδονικοῦ Συλλόγου, καὶ τοῦ εὐχόμεστε εὐδωσὴν τῶν σκοπῶν τοῦ Συλλόγου τοῦ, οἱ ὁποῖοι εἶναι στενότερη φιλικὰ τῶν δύο φυλῶν.

Η ΕΤΗΣΙΑ ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ

Στις 28 Μαρτίου 1976 έπειτα από πρόσκληση του Διοικητικού Συμβουλίου, συνήλθε, στη στέγη της Ένωσης Σμυρναίων, η Γεν. Συνέλευση των μελών της, με πρόεδρο τον κ. Λάμπρο Παραρά, που αναδείχτηκε δια βοής, μαζί με τον κ. Δημήτριο Σαίτα Γραμματέα της Συνελεύσεως, σύμφωνα με το άρθρο 12 του Καταστατικού.

Άρχιμένης της συνεδριάσεως ο λόγος δίδεται στον Γεν. Γραμματέα της Ένωσης κ. Ιωάννη Χάππα, που διαβάσει τα πρακτικά της προηγούμενης Γενικής Συνελεύσεως.

Μετά την ανάγνωση των πρακτικών ο Πρόεδρος της Γεν. Συνελεύσεως κ. Λάμπρος Παραράς ανακοινώνει στην Γεν. Συνέλευση τον θάνατο του Χρήστου Σολομωνίδη, επίτιμου Προέδρου της Ένωσης και κηρύσσει ενός λεπτού σιγήν στη μνήμη του μεταστάντος.

Στη συνέχεια, ο Γεν. Γραμματέας κ. Ιωάν. Χάππας επεξηγεί τους λόγους που αντικαθιστά στη λογοδοσία του Δ. Σ. τον απθενούντα Πρόεδρο της Ένωσης κ. Νικόλαο Άρώνη, για τον οποίο εγχείται «ταχείαν ανάρρωση» υπό τα θερμά χειροκροτήματα και τις ευχές όλων των μελών της Γεν. Συνελεύσεως και κατόπιν προβαίνει στην ανάγνωση των πεπραγμένων του 1976 που έχουν ως εξής:

● Η ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ ΤΟΥ Δ.Σ.

Κυρίες και Κύριοι.

Δεν θα άκουσете σήμερα τη λογοδοσία του Δ. Συμβουλίου της περιόδου που πέρασε, του 1976, από τον καλλιλόγο και κατά την σύνταξη και κατά την απόδοση, αγαπητό Πρόεδρο της Ένωσης μας κ. Νικόλαο Άρώνη. Όπως ξέρετε ο αγαπητός Πρόεδρος από τα μέσα της χρονιάς που πέρασε αναγκάστηκε να ασχοληθεί και με την υγεία του την οποία τόσο παραμέλησε, με την αφάνιστη αφοσίωσή του στα καθήκοντά του τότε σαν Γενικός Γραμματέας της Ένωσης και τώρα Πρόεδρος. Τό Δ. Συμβούλιο εκφράζει την ευχή όπως η υγεία του αποκατασταθεί για να μπορούσε να συνεχίσει τις προσπάθειες του για την επιτυχία του στόχου της Ένωσης μας. Άν και πρέπει να γνωρίζετε ότι ο κ. Άρώνης και από το νοσοκομείο ακό κρεβάτι του και πολύ περισσότερο από το σπίτι του, άστομάτη γράφει γράμματα όπου νομίζει ότι, μπορεί να βοηθήσει τις ενέργειές μας, δίνει συμβουλές, συμμετέχει στις απογοητεύσεις μας και μας έλθαρρύνει στις δύσκολες στιγμές. Όμοιολογώ όμως ότι η απουσία του από το προσκήνιο των προσπαθειών ήτανε και είναι περισσότερο από αισθητή.

Τό Δ. Συμβούλιο από τις πρώτες ημέρες που ανέλαβε τα καθήκοντά του στερήθηκε των υπηρεσιών και άλλων πολύτιμων συνεργατών: 1) του κ. Μαρίνου Ξηρέα Γενικού Γραμματέα, στο προηγούμενο συμβούλιο, ο οποίος παρά τις παρακλήσεις μας δεν δέχθηκε να συμπεριληφθεί στο ψηφοδέλτιο. Οί λόγοι που επρόκειτο ήτανε απόλυτα δικαιολογημένοι. Τού είχε ανατεθεί η περίωση ενός αξιόλογου έργου που δεν του άφινε διαθέσιμο χρόνο.

Και δεν είναι μόνο τό ότι στερήθηκαμε τον Γενικό Γραμματέα, στο πρόσωπο του κ. Ξηρέα, στερήθηκαμε και τον πολύτιμο συνεργάτη του έκδοτικού μας έργου.

Τό Δ. Συμβούλιο όταν καταρτίστηκε σε σώμα, βρέθηκε στην ανάγκη να συμπληρώσει αυτά τα κενά. Και τον μὲν κενό του Προέδρου, εκάλυψε ο αναδειχθείς αντιπρόεδρος κ. Μιχαήλ Άνταστασιάνης σύμφωνα προς τις διατάξεις του καταστατικού, τού δὲ Γενικού Γραμματέα ο υποαναπύμενος.

Πρέπει εδώ να σάς πούμε ότι ο κ. Άνταστασιάνης με πολλές πιέσεις δέχθηκε την αντιπροεδρεία. Δίλωσε ότι ο ελάχιστος χρόνος που διαδέχεται δεν τού επέτρεπε να αναλάβει τέτοιες υποχρεώσεις. Παρά ταύτα έδωσε περισσότερο χρόνο από κείνον που υποσχέθηκε και όπως θα διαπιστώσετε και εσείς με την ανάπτυξη των διαφόρων θεμάτων αναπλήρωσε και κάλυψε με επιτυχία τα καθήκοντα Προέδρου.

Έκείνο που μάς άπασχόλησε πολύ ήτανε τού υπευθύνου της Έφημερίδας μας και γενικά των εκδόσεών μας, γιατί αυτή η θέση χρειάζεται και πολύ χρόνο και ειδικές γνώσεις. Κατά τη σύληψη, ο πάντοτε πρόθυμος κ. Τζών Βεινόγλου έχρησε να καλύψει αυτό τό κενό. Τό Δ. Συμβούλιο με ευχαρίστηση τού ανέθεσε και αυτή την υπευθυνότητα μαζί με την υπευθυνότητα των δημοσίων σχέσεων.

Δυστυχώς ο κ. Βεινόγλου πριν ακόμη ασχοληθεί με τα καθήκοντα αυτά παραιτήθηκε από τό Δ. Συμβούλιο, και παρά τις πολύτιμες προσπάθειες των μελών τού Δ. Συμβουλίου όπως μεταπεισθή και ανακαλέσει την παραιτήσή του όλες απέδωσαν άκαρτες και αναγκάστηκε τό Δ. Συμβούλιο τελικά να την αποδεχθεί.

Τό κενό τού υπευθύνου των εκδόσεών μας ανέλαβε τελικά και κάλυψε επιτυχώς με την πέτρα που έχει και την εργατικότητα που τον διακρίνει ο κ. Νικόλαος Λαμπραδάρης, μέλος της Ένωσης μας και υπό άπασχόληση υπάλληλος της. Τού αξίζει κάθε έπαινος γιατί μία τόσο δύσκολη εργασία - έστω και με κάποια καθυστέρηση κατόρθωσε να την φέρει ος πέρας.

Στό σημείο αυτό πρέπει να προσθέσουμε ότι στις άρχαιρεςίες τού 1976 φροντίσαμε να συμπεριληφθούν στο ψηφοδέλτιο και νέα μέλη. Όταν γέμει νέα μέλη, έννοούμε νέα σε ηλικία. Η ψηφοφορία άνάδειξε τρία από αυτά. Την κυρία Μαρία Οικονόμου, την κυρία Γεωργία Μίχου και τον κ. Παναγιώτη Βελυργιάνη.

Η έκλογή των τριών νέων μελών μάς στερήσε όπως ήτανε φυσικό από

τις πολύτιμες υπηρεσίες ισάριθμων μελών τού παλαιού Δ. Συμβουλίου. Από τα τρία έλεγμένα μέλη παραιτήθηκε η κυρία Μίχου γιατί ανέλαβε καθήκοντα στο Πανεπιστήμιο και δὲν διέθετε τὸν απαιτούμενο χρόνο για να ασχοληθεί με την υπευθυνότητα της διδλοθήκης που της ανέθεσε τό Δ. Συμβούλιο.

Τά άλλα δύο μέλη καταβάλουν κάθε προσπάθεια να βοηθήσουν την Ένωση κατατοπιζόμενα στις διάφορες δραστηριότητές τους, και έίμεθα βέβαιοι ότι, με την πάροδο τού χρόνου θα είναι βασικά στελέχη των προσπαθειών και των στόχων της Ένωσης μας.

Τις θέσεις των παραιτηθέντων μελών κατέλαβαν κατά σειράν επιτυχίας στις άρχαιρεςίες, 1η η κυρία Μαρία Καρατζοπούλου, γνωστή για τη δράση της και τη μακρόχρονη συμμετοχή της στο Δ. Συμβούλιο, 2ος ο κ. Θεμιστ. Άθηνόγνης, Δ) της τού υπουργείου Κοινωνικών υπηρεσιών και διακεκριμένος συγγραφέας.

Όπως λοιπόν θα άκούσατε τό Δ. Συμβούλιο άρχισε την δραστηριότητα της περιόδου 1976 που ούσιαστικά περιλαμβάνει τό ένενάμηνο τού 1976 από 1η Άπριλίου - 31 Δεκεμβρίου και τό τρίμηνο τού 1977 από 1-1 — 31-3-77, πλὴν της οικονομικής διαχειρίσεως η οποία περιλαμβάνει την νόμιμη περίοδο που προβλέπει τό καταστατικό από 1-1-76 — 31-12-76, με πολλές δυσκολίες. Παρά ταύτα έχει να παρουσιάσει όπως θα πούμε και πιστεύουμε αξιόλογη δράση.

Η δραστηριότης μας περιλαμβάνει τα κάτωθι κεφάλαια :

1) Έκδοτικό έργο, 2) Έπαθλα - βραβεύσεις, 3) Έκδηλώσεις - συνεστασίες, 4) Έρανος Έθνικής Άμυνας, 5) Χοροσπερίδες, 6) Συμμετοχή σε εκδηλώσεις άλλων οργανώσεων, 7) Τα οικονομικά μας.

● ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΕΡΓΟ

1.— Όπως αναφέραμε πιο πάνω, παρά τα κενά που αναγκασθήκαμε να συμπληρώσουμε η τακτική έκδοση της Έφημερίδας μας «Μ. ΗΧΩ» πραγματοποιήθηκε με άριστη ύλη και ενημερωτικά θέματα.

2.— Έκδόθηκε ο 16ος τόμος των «Μικρασιατικών Χρονικών» και συγκεντρώθηκε η ύλη για την έκδοση τού 17ου τόμου.

3.— Έκδόθηκε επίσης τό έργο τού Δημητρίου Γ. Παντελιά «ΑΙΜΑ και ΠΥΡ — ΟΙ τελευταίες Μέρες της Σμύρνης».

4.— Έκτός των άνωτέρω εκδόσεων τό Δ. Συμβούλιο άσχολήθηκε και με άλλες αιτήσεις εκδόσεως μελετών και άλλες μὲν παρέπεμψε προς την Έπιτροπή Συντάξεως των «Μικρασιατικών Χρονικών» προς έγκριση και καταχώρηση στον 17ο τόμο των Μ. Χρονικών, για άλλες δὲ ανέλαβε την λήψη αποφάσεως. Μεταξύ αυτών είναι και η μελέτη τού ταξιάρχου έν τιμητική άποστατεία κ. Φωκιάδη, που άναφέρεται στην Μικρασιατική έκστρατεία, έργο τεκμηριωμένο στο οποίο αναλύονται τα αίτια της άποτυχίας κ. λ. π.

Τό Διοικ. Συμβούλιο δὲν προχώρησε στις λεπτομέρειες για την έκδοση της μελέτης αυτής, γιατί προηγούμενος έήτησε τό ύψος της απαιτούμενης δαπάνης που είναι, όπως διαπίστωσε, της τάξεως των 500.000 δραχμών, πράγμα που καθιστά αδύνατον την έκδοσή της από την Ένωσή μας, προς τό παρόν τούλάχιστον.

Είναι αλήθεια ότι, και ο ίδιος ο συγγραφέας δὲν έζήτησε να τό έκδώσει η Ένωσή μας, άνευ ειδικής οικονομικής ένισχύσεως προς τὸν σκοπὸν αὐτόν. Προς τη κατεύθυνση αυτή καταβάλλονται προσπάθειες και έρ' όσον καρποφορήσουν θα προωθηθεί η διαδικασία της μελέτης τού έργου από την έπιτροπή εκδόσεων.

● ΕΠΑΘΛΑ — ΒΡΑΒΕΥΣΕΙΣ

1.—Κατά την περίοδο και συγκεκριμένα στις 31 τού Μάη έγινε σε ειδική τελετή η άπονομή τού έπαθλου Κωνστ. Μήτσουρα συμβούλου της Ένώσεως, εκ δραχ. 15.000.

Σας είναι γνωστό ότι η Έπιτροπή κρίσεως άπένειμεν τό έπαθλο στο έργο τού Κέντρου Μικρασιατικών σπουδών Μέλπως και τού άειμνήστου συζύγου της Όκταβίου Μερλιέ. Επίσης άπένειμε έπαινο στο διδύλο τού κ. Λαζάρου Εύπραξιάδη «Τό Προκρίτι της Καππαδοκίας».

2.— Έχουν προκηρυχθεί πολλά ακόμη έπαθλα, η άπονομή των οποίων άσφαλώς θα πραγματοποιηθεί στα μέσα αυτής της περιόδου.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ - ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΕΙΣ Κ.Α.Π.

1.- Άπονομή διπλώματος επίτιμου μέλους στην κ. ΕΛΕΝΗΝ ΓΛΥΚΑΤΖΗ-ΑΡΒΕΛΙΕΡ.

Μπορούμε να πούμε ότι ήτανε η καλύτερη εκδήλωση της χρονιάς παρά τη νεροποντή της ημέρας εκείνης και την στενότητα τού χώρου τού έντευκτηρίου μας. Με τη λαμπρή όργάνωσή της από τό Δ.Σ. η επιτυχία της ήτανε εξαιρετική, κατά γενική άναγνώριση.

Την εκδήλωσή μας αυτή τιμήσαμε με την παρουσία τους η Κυρία Πρόεδρος Δημοκρατίας Ιωάννα Τσάτσου, ο Υπουργός Πολιτισμού και Έπιεδρός μας Καθηγητής κ. Μιχαήλ Άνταστασιάνης, η ύφυπουργός Παιδείας κυρία Κουτσηφάρη, Άκαδημαϊκός κ. Τρυπάνης, η ύφυπουργός Παιδείας κυρία Κουτσηφάρη, Άκαδημαϊκός, άνάτοτοι δικαστικοί, εκπρόσωποι της διοίκησης, διακεκριμένοι συγγραφείς, λογοτέχνες και πολλά μέλη και φίλοι της Ένωσής μας.

Μετά την άπονομή τού διπλώματος ο Πρόεδρος των Άντιπρόεδρος μας Καθηγητής κ. Μιχαήλ Άνταστασιάνης έδεδίωθη την τιμηθείσα και τούς ύπερτρικάοντα έπιστήμους στον άνδριάντα τού Έθνομάρτυρα Χρυσόστομου από τόν κ. Άνταστασιάνη.

Περισσότερες λεπτομέρειες για την επιτυχία αυτής της εκδήλωσης, άσφαλώς θα διαβάσατε στη «Μικρασιατική ΗΧΩ».

2.- Πρωτοχρονιάτικη Πίττα

Δοκιμαστικά οργανώσαμε έφέτος την πρωτοχρονιάτικη πίττα τό άπόγευμα με τσάι και τραγούδια από τη γνωστή καλλιτέχνίδα τού τραγουδιού Κυρία Άλεξίου - Θεοφίλου.

Η δοκιμή αυτή είχε σάν σκοπό να ξεπεράσουμε τις δυσκολίες που δημιουργούν οι βραδυνές συνεστασίες με τά έλλιπή συγκοινωνιακά μέσα έπιστροφής των μελών μετά σπτήτια των και μπορούμε να πούμε η επιτυχία της όφειλεται κατά τό μεγαλύτερο μέρος σ' αυτή τη μέθοδο.

Στην εκδήλωση αυτή κληρώθηκε και ένα ρολόι προσφορά τού οίκου Κόλιντ Κόιν στη μνήμη τού σμυρναίου ιδιοκτήτου τού οίκου Τακδώρ Ντιλζισιάν.

3. Η Θρησκευτική μας γιορτή

Στις 23 τού Φλεβάρη συγκεντρώθηκαν πολλά μέλη της Ένωσής μας στη πλατεία Μητροπόλεως, μπροστά στον Άδριάντα τού έθνομάρτυρα Μητροπολίτη Σμύρνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, για να τελέσουν την καθιερωμένη από τό 1967 γιορτή στη μνήμη τού Ιερού Πολυκάρπου Έπισκόπου πρωτομάρτυρα της Σμύρνης. Ψάλλθηκε τρισάγιο από τόν Πατέρα Θεόδωρο Θεοδωρίδη και μνημονεύθηκαν οι ιεράρχες μάρτυρες της Μικρασιατικής καταστροφής. Για την σημασία της γιορτής μίλησε με λίγα λόγια ο κ. Μιχ. Άνταστασιάνης και κατέθεσε στέφανον δάφνης στον άνδριάντα τού Χρυσόστομου. Μετά την τελετή ο κ. Άνταστασιάνης, προσέφερε καφέ στα παρευρεθέντα μέλη, στο καφενείο της πλατείας Μητροπόλεως.

● ΕΡΑΝΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

Όπως γνωρίζετε από τις δημοσιεύσεις στην Έφημερίδα μας «ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΗΧΩ» η Ένωσή ανέλαβε την πρωτοβουλία έράνου ύπὲρ των ένόπλων δυνάμεων. Ο έρανος αὐτός απέδωσε 305.000 δραχμές.

Τό πσόν αὐτό τό παρέδωσε τό προεδρείον της Ένωσής στον Άρχηγό των Ένόπλων Δυνάμεων.

● ΧΟΡΕΙΣΠΕΡΙΔΑ

Την καθιερωμένη χοροσπερίδα μας έφέτος την οργανώσαμε στο κέντρο Σαραντίδη. Άναμφισβήτη η αίσθηση Καλαμπόκα ήτανε πὸ κατ'άληλη — ως αίσθηση και μόνον — γιατί από πλευράς όρχηστρας τό Κέντρο ΣΑΡΑΝΤΙΔΗ διέθετε πὸ κατ'άληλο συγκρότημα για τις δικές μας Χοροσπερίδες.

Κατά την έκλογή τού Κέντρου δὲν έλήφθησαν ύπ' όψη αὐτά τα κριτήρια, γιατί τό Κέντρο Καλαμπόκα έχει άποκλεισθή από τό Δ. Συμβούλιο μετά τό γνωστό έπιστόδιο κατά τη παρασμένη χοροσπερίδα, η επιτυχία της οποίας ήτανε εξαιρετική χάρις στις προσπάθειες τού κ. Βεινόγλου. Όπως θα έθυμείσατε ο Ιδιοκτήτης φέρθηκε άπρεπείατα προς τόν κ. Βεινόγλου στο πρόσωπο τού οποίου έθιγη η Ένωσή μας. Την Χοροσπερίδα αυτή την οργανώσαμε με λιτότητα γιατί όπως θα άκούσατε κατά την ανάπτυξη τού θέματος οικονομικά, τα οικονομικά μέσα της Ένωσής περιορίστηκαν σημαντικά και πρέπει άνάλογα να περιορισθούν και οι δαπάνες μας.

Πιστεύουμε όμως ότι η χοροσπερίδα έπέτυχε και όφειλεται κατά πρώτο λόγο στην αγαπητή δεσποινίδα Άμαλία Πατσούμη, που μάς χάρισε στιγμές άδελφότητας με τα μικρασιατικά τραγούδια που τραγούδισε με τη γλυκεία φωνή της και κατά δεύτερο λόγο στο Κέντρο και την όρχήστρα του.

Θεωρούμε υποχρέωσή μας να τονίσουμε ιδιαίτερας την συμβολή στην επιτυχία και της προσφοράς 1ου) από τόν κ. Μισέλ Παπαζογλου ενός μαγνητοφώνου και 2ου) από τόν κ. Γιόργκο Κατραμάτση μίας άσημνίας κεντρικής για φωτογραφία, που δόθηκαν με κλήρωση στα μέλη που έλαβαν μέρος στην χοροσπερίδα.

Εκφράζουμε προς τούς δωρητές τις εύχαριστίες μας για την πολύτιμη συμβολή τους.

● ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΛΛΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

1.- Β' Διεθνές συμπόσιον τού Αιγαίου

Από τις 15 - 20 Αυγούστου 1976 στη Μήθυμνα της Λέσβου, συνήλθε τό Β' διεθνές συμπόσιο τού Αιγαίου πρωτοβουλία της Φιλολογικής Στέγης ΕΦΤΑΛΛΙΩΤΗ με συνεργασία τού Δήμου Μήθυμνης και τού Υπουργείου Πολιτισμού και Έπιεδμών.

Την Ένωσή εκπροσώπησε, ευγενώς προσφερθείς, ο τέως Γενικός Γραμματέας της Ένωσής μας κ. Μαρίνος Ξηρέας, ο οποίος μίλησε εκ μέρους μας.

Η όμιλία του που δημοσιεύθηκε στη Μικρασιατική ΗΧΩ, κατεχοροκροτήθηκε. Θεωρούμε υποχρέωση να ενημερώσουμε τα μέλη μας ότι ο κ. Ξηρέας όσες φορές ζητήσαμε την βοήθειά του, με εξαιρετική προθυμία μάς προσέφερε τις πολύτιμες υπηρεσίες του.

Τό Δ. Συμβούλιο εκφράζει και ένάπιον της Συνελεύσεως τις εύχαριστίες του προς αὐτόν.

2.- Έδηλώσεις μνήμης της Ιωνικής Έστίας Θεσλονίκης

Στη πρόσκληση της Ιωνικής Έστίας όπως παρσστή η Ένωσή μας στους έορτασμούς με παράκληση όπως ο κύριος όμιλητής της ειδικής συγκέντρωσης στο Κέντρο Μακεδονικών σπουδών να είναι ο Πρόεδρος των Άντιπρόεδρος μας Καθηγητής κ. Μιχαήλ Άνταστασιάνης ικανοποιήσαμε με την άποδοχή εκ μέρους τού κ. Άνταστασιάνη την παράκληση της άδελφικής όργάνωσής της συμπατριεύσεως. Την Ένωσή εκτός τού όμιλητῶ και προεδρεύοντος αντιπροέδρου μας κ. Μ. Άνταστασιάνη έλαβαν μέρος και οι κ.κ. Ι. Χάππας Γεν. Γραμματέας, Ν. Άκριθάκης Ταμίας και ο κ. Άλέκος Βελυργιάνης μέλος της Ένωσής μας.

Η αντιπροσωπεία μας έλαβε μέρος στην έκθεση όλου τού έορταστικού προγράμματος, κατέθεσε στέφανον στον άνδριάντα τού Έθνομάρτυρα Χρυσόστομου, η δὲ όμιλία τού κ. Άνταστασιάνη στο Κέντρο Μακεδονικών Σπουδών έγινε δεκτή με παρατεταμένα χειροκροτήματα από τό πύκνo άκροατήριo.

3.- Έκδηλώσεις μνήμης

της Μικρασιατικής Καταστροφής στη Μυτιλήνη

Έλάβαμε μέρος, κατόπιν προσλήσεως τού Σεβ. Μητροπολίτου Μυτιλήνης Κου ΙΑΚΩΒΟΥ. Την Ένωσή εκπροσώπησε ο Σύμβουλος - Ταμίας κ. Ιωάννης Άκριθάκης ο οποίος κατέθεσε στέφανο στις προτομές των έθνομαρτύρων Χρυσόστομου Σμύρνης, Κυδωνιών Άμβροσίου και Μοσχονησιών Γρηγορίου. Και άπθύθηκε θερμό χαρτισμό από την Ένωσή μας.

4.- Η Έταιρία Μακεδονικών σπουδών

Η Έταιρεία Μακεδονικών Σπουδών μάς κάλεσε στις γιορτές της που έγιναν στη Θεσσαλονίκη.

Την Ένωσή μας εκπροσώπησε η σύμβουλος κυρία Μαρία Καρατζοπούλου.

Όλες τις παραπάνω εκδηλώσεις αναφέρουμε περιληπτικά, γιατί δημοσιεύθηκαν αναλυτικά στην Έφημερίδα μας και άσφαλώς όλοι θα τις διαβάσατε.

Έκτός από τις εκδηλώσεις αυτές τα μέλη τού Δ. Συμβουλίου και οι συνεργάτες του έλαβαν μέρος και σε πολλές άλλες, άδελφών Σωματείων, που έχουν την έδρα τους στην περιφέρεια της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης.

Σε όλες αυτές τις εκδηλώσεις, στη Θεσ)κη, στη Μυτιλήνη κ.λ.π. τα μέλη που εκπροσώπησαν την Ένωσή κατέβαλαν έξ' ιδίων των όλα άνεξαιρέτως τα έξοδα χωρίς την έλάχιστη έπιβάρυνση τού ταιρείου της Ένώσεως μας. Άκόμη οι εκπρόσωποι δὲν δεχθήκαμε να έπιβαρυνθούν και οι τοπικές όργανώσεις με έξοδα παραμονής σε ξενοδοχεία κ.λ.π.

● ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΑΣ

Ο Σύμβουλος Ταμίας κ. Ι. Άκριθάκης σε λίγο θα σάς διαβάσει τὸν άπολογισμό της χρήσεως — πρέπει όμως η Συνέλευση να λάβει γνώση ότι τα Κυβερνητικά μέτρα λιτότητας ιδιαίτερα έπληξαν την Ένωσή μας. Όλες οι έπιχορηγήσεις των Κρατικών ύπηρεσιών και ειδικών Όργανισμών, προς την Ένωσή μας μειώθηκαν στο ελάχιστο. Σάν χαρακτηριστικό παράδειγμα σάς αναφέρουμε την ειδική Κρατική έπιχορήγησή μας από τα Κρατικά λαχεία που μειώθηκε από 200.000 στο ελάχιστο πσόν των 20.000 δραχμών, δηλαδή στο 1)10 των προηγούμενων χρόνων. Σημείωσατε ότι προηγήθηκαν πολλές ένέργειες. Έπισκεφθήκαμε την Κυρία Πρόεδρου της Δημοκρατίας, και ο κ. Άντιπρόεδρος την ενημέρωσε γιαυτή τη δυσμενή άν μη και έχρηξη μεταχείρισή μας από τούς άρμόδιους. Προσφέρθηκε με προθυμία και μάς εξασφάλισε συνάντηση με τούς Υπουργούς Οικονομικών και Πολιτισμού και πρόσθεσε και τη συνηγορία της αλλά η κατάσταση δὲν έύλαξε, παρά τις υποσχέσεις τού κ. Υφυπουργού των Οικονομικών και τού Υπουργού Πολιτισμού. Συνεχίζουμε τις προσπάθειές μας να διαφωτισουμε τούς υπευθύνους για τό έργο μας.

Και άλλες ένέργειες έγιναν προηγούμενως από τόν κ. Άρώνη με ύπομνηματα όπως από τη ρευστοποίηση της ανταλλάξιμης περιουσίας διατεθεί πίστωση για τό Μουσείο και τό Μνημείο τού Έλληνισμού της Άνατολής. Στη Βουλή η προσπάθεια σκαλωσε.

Επίσης σοβαρά ένέργεια να διατεθεί έτήσια πάγια έπιχορήγηση από τις εισπράξεις τού Έθνικού λαχείου δραχ. 400.000 για τις άνάγκες της Ένωσής μας παρά τις υποσχέσεις των άρμόδιων και αυτή η ένέργεια παρέμεινε άνεκπλήρωτη.

Πιστεύουμε ότι ένα από τα αίτια που δὲν κατορθώνουμε να πείσουμε τις Κρατικές ύπηρεσίες, αὐτό που γράψαμε και στους άρμόδιους Υπουργούς, είναι ότι τό έργο της Ένωσής μας, εκ της μορφής του είναι άδύνατο. Δὲν μπορεί να έχη τη προβολή των τοπικών όργανώσεων, που συμμετέχει ο κόσμος των και ζει τις προσπάθειές του, έπηρεάζεται άμεσα από αυτές, όπως Έστίες, λείαες πάσης φύσεως, συμμετοχή μιας όργάνωσας σε τοπικές εκδηλώσεις ακόμη και πολιτικοπονημένες.

Γι' αὐτό στρέψαμε τώρα τις προσπάθειές μας στο να γνωρίσουν την όργάνωσή μας και να ασχοληθούν με τό έργο μας και τη σοβαρότητά του. Θέλουμε να δούμε τό έκδοτικό μας έργο που για μάς τούς Μικρασιάτες — όπως τούς λέμε σένα τελευταίο έγγραφό μας — είναι άσδυοτες μνήμες άλλα για τόν τόπο αὐτό για την Έλλάδα μας είναι μαρτυρίες και πολύτιμες πηγές δικαιώματων. Κυρίες και Κύριοι

Κλείνουμε τη λογοδοσία μας με τη δήλωση ότι, κάναμε ό,τι μπορούσαμε. Αὐτό είναι τό έργο μας σε γενικές γραμμές παρά τις δυσκολίες που συναντήσαμε. Και πιστεύουμε ότι, δὲν ύπερτάσαμε από τις προηγούμενες χρονιές.

Με την εύκαιρία αυτή εύχαριστούμε όλα τα μέλη και τούς φίλους της Ένωσής, για τη συμπαράστασή τους στο έργο μας, που μάς πρόσφεραν είτε με δωρεές είτε με συμμετοχές στις εκδηλώσεις μας.

Μετά τη λογοδοσία τού Δ. Συμβουλίου ο Ταμίας κ. Ιωάννης Άκριθάκης διάβασε τὸν οικονομικό άπολογισμό 1976, που θα δημοσιευθεί — λόγω έλλείψεως χώρου — στο επόμενο φύλλο μας και ύστερα ο κ. Άθανάσιος Κέντρος, μέλος της έλεγκτικής Έπιτροπής διάβασε την Έκθεση της Έλεγκτικής Έπιτροπής που κι' αυτή λόγω έλλείψεως χώρου θα δημοσιευθεί στο επόμενο φύλλο μας.

Τέλος, άφου έγκρίθηκαν παμψηφεί τα πεπραγμένα και η διαχείριση τού Δ. Συμβουλίου χρήσεως 1976 και ύστερα από μικρή διαλογική συζήτηση γύρω από τα θέματα που άπασχολούν την Ένωσή, ο Πρόεδρος της Γεν. Συνελεύσεως έδωσε τη συνεδρίαση.

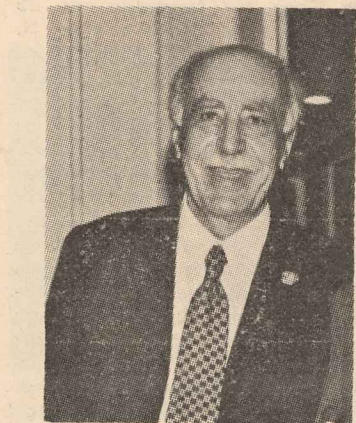
ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΒΕΖΥΡΟΓΛΟΥ

Ο Αντώνιος Βεζύρογλου πρωτότοκος υιός του Ιωάννου Βεζύρογλου και της Ασπασίας, τὸ γένος Λεωνίδα Παλαιολόγου, ἐγεννήθη εἰς τὴν Μαγνησίαν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τὸ ἔτος 1903 καὶ μετὰ τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς του εἰς τὴν Μαγνησίαν, ἔκαμε ἐμπορικὰς σπουδὰς εἰς τὴν Βασιλίδαν τῆς ἸΩΝΙΑΣ τὴν ΣΜΥΡΝΗΝ ἀποφοιτήσας τοῦ Ἑλληνογαλλικοῦ Λυκείου ΑΡΩΝΗ.

Ἡ λαίλαψ τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς τοῦ 1922 τὸν εὐρίσκει ἔφηβον καὶ ὀρφανὸν πατρός ἀπὸ τὸ 1917, προστάτην δὲ τῆς χήρας μητρὸς του καὶ τῶν ἀδελφῶν του Θωμᾶ, Ὀλγας καὶ Θεοδώρου.

Ἀπὸ τοῦ 1922 ἐγκαθίσταται εἰς τὴν Θεσ/νίκην τὴν καρδίαν τοῦ ἀκριτικοῦ βορειοελλαδικοῦ χώρου ὅπου ἀναπτύσσει μίαν πρωτοπόρον τότε καὶ τώρα γεωργοτεχνικὴν δραστηριότητα εἰς τὸν κάμπον τῆς Ἀλεξανδρείας - Ἡμαθίας. Πολὺ γρήγορα ἡ προσωπικότης τοῦ Ἀντωνίου Βεζύρογλου ἐπιβάλλεται πολλαπλῶς καὶ ἀκτινοβολεῖ εἰς ὅλον τὸν βορειοελλαδικὸν χώρον. Ἐμπνευστὴς καὶ ἀπὸ τοῦ 1958 Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας Ζαχαρέως, ἰδρυτὴς τῶν ἐκκοκιστηρίων Μακεδονίας, Πρόεδρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Λέσχης τῆς Ἑθνικῆς Ριζοσπαστικῆς Ἐνώσεως καὶ τῆς Νέας Δημοκρατίας, στενὸς δὲ φίλος καὶ συνεργάτης τοῦ Πρωθυπουργοῦ Κων/νου Καραμανλῆ, ἐπίλεκτον τέλος μέλος τῆς ἸΩΝΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῆς μεγάλης Μικρασιατικῆς οἰκογενείας γενικώτερον, εὐφυῆς, εὐρείας ἰωνικῆς μορφώσεως, δημιουργικός,

διαλλακτικός, καὶ τίμιος, μὲ σπάνια ἡγετικά προσόντα, ἐπιτυχημένος σὰν ἐπιχειρηματίας, δημόσιος ἄνδρας, καὶ ἐπὶ πᾶσι σὰν οἰκογενειάρχης καὶ πατέρας ἠτήχησε νὰ χαρῇ καλὴ σύντροφο καὶ καλὰ παιδιὰ ποὺ τιμοῦν τὸ ὄνομά του.

Ο Ἀντώνιος Βεζύρογλου γόνος οἰκογενείας εὐεργετῶν (σώζεται ἀκόμη καὶ λειτουργεῖ ὡς Δημ. Σχολεῖον εἰς τὴν Μαγνησίαν τῆς Μ. Ἀσίας τὸ «ΒΕΖΥΡΟΓΛΕΙΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ»), εἶχεν πλουσίαν προσφορὰν καὶ ὥραϊα ὄνειρα γιὰ τὴν προαγωγὴν τῆς ἸΩΝΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ σὰν πνευματικοῦ κέντρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Μικρασιατικῆς ἰδέας γενικώτερον. Τὴν 26 Μαρτίου 1977 μετέστη εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἀφήνοντας μὲ τὸν θάνατόν του δυσαναπλήρωτο κενόν. Ἡ ἸΩΝΙΚΗ ΕΣΤΙΑ τῆς Θεσσαλονίκης θὰ συνεχίσῃ μὲ τὸν τιμᾶ, ὅπως τὸν ἐτίμα καὶ ἐν ζωῇ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡ. ΚΑΡΔΑΣΙΑΔΗΣ

Γεννήθηκε στὴ Σμύρνη τὸ 1900 καὶ σπούδασε στὴν περίφημο Εὐαγγελικὴ Σχολὴ τῆς Σμύρης ὅπου καὶ ἔλαβε ἀρτία γυμνασιακὴ ἐγκυκλοπαιδικὴ μόρφωση καὶ πλούσιες ἀρχὲς ἀρετῆς, ἀγάπης πρὸς τὴς ἀκατάλυτες ἠθικὰς ἀξίες, νοτισμένους μὲ τὴν Μεγάλῃ τοῦ Ἐθνους Ἰδέας.

Ἦταν κάτοχος τῆς γαλλικῆς, ἀγγλικῆς καὶ γερμανικῆς γλώσσας ποὺ μελετοῦσε καὶ σὲ προχωρημένη ἀκόμη ἡλικία. Μόλις τελείωσε τὴς σπουδὰς καὶ ἀρχισε τὰ πρῶτα του δῆματα στὸν στίβο τῆς ζωῆς τὸν βρῆκε ἡ ἀπελευθέρωση τῆς Σμύρνης καὶ προσέφερε τὴς ὑπηρεσίες του στὸν Ἑλληνικὸν Στρατόν. Ἐφυγε ἀπὸ τὴν Σμύρνη ὅταν αὐτὴ εἶχε παραδοθῇ στὴς ἀγριεὲς φλόγες καὶ στὴ σφαγὴ ἀπὸ τοὺς Τσέτες.

Κυνηγημένος ἔφθασε πρῶτα στὴν Σάμο καὶ μετὰ στὴν Ἀθήνα μὲ τὸ καὶμὸ καὶ τὴν φτώχεια τῆς προσφυγιάς.

Τὸ 1925 ἐγκατεστάθηκε στὴ Θεσσαλονίκῃ καὶ ἀρχισε τὴν πλουσία ἐμπορικὴ του δραστηριότητα. Πνεῦμα ἀνήσυχου πρωτοστάτησε στὴν Ἰδρυση τῆς Συντεχνίας Πτηνοαυγοπωλῶν καὶ μετὰ λίγα χρόνια, στὸ 1934 ἐκλεγόταν μέλος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης.

Μὲ τὴν ἀπελευθέρωση πρωτοστατεῖ σὲ δράση στὴν Ὁμοσπονδία Ἐπαγγελματιῶν Θεσσαλονίκης, σὰν μέλος καὶ πρόεδρος, τελικὰ δὲ τὸ 1949 ἐκλέγεται πρόεδρος τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσ/νίκης, συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως, σὰν τὴν ἀναμφισβήτητο προσωπικότητα ἡγέτου τῆς τάξεως τῶν ἐπαγγελματιῶν τῆς πόλεως τῆς Θεσσαλονίκης μέχρι τὸ 1974. Ἡ σφραγίδα

τῆς προσωπικότητός του στὸ Ἐπαγγελματικὸ Ἐπιμελητήριο θὰ μείνῃ γιὰ πάντα, γιατί προώθησε τὸ ἐπιμελητηριακὸ θεσμὸ σὲ ψηλὰ ἐπίπεδα γιὰ τὴν ἐποχὴ του. Παράλληλα εἶχε ἐντονὴ δραστηριότητα στὸ Τ.Ε.Β.Ε. στὴν Γενικὴ Συνομοσπονδία Ἐπαγγελματιῶν Θεσσαλονίκης, στὸ Λιμενικὸ Ταμεῖο, στὴν Ἐλευθέρᾳ Ζώνῃ στὴν Διεθνὴ Ἐκθεστὴ Θεσσαλονίκης, σὲ πολλὰ σωματεία, εὐαγὴ Ἰδρύματα καὶ πολλοὺς ἐκπολιτιστικούς συλλόγους μὲ ἐντονο καὶ ἡγετικὴ παρουσία πάντοτε.

Ἡ συμμετοχὴ του στὴν πολιτικὴ κάτω, ἀπὸ τὴν σημαία τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ὑπῆρξε συνεχῆς καὶ σταθερὰ ὡς καὶ σὲ ὅλες τὴς ἐθνικὲς ἐκδηλώσεις πρῶτος σὲ κάθε ἐκδήλωσι πρὸς ἐνίσχυση τοῦ ἀγῶνος τοῦ μεταπολεμικοῦ.

Πῆρε μέρος σὲ πολλὰ συνέδρια στὸ ἐσωτερικὸ καὶ τὸ ἐξωτερικὸ, σὰν ἐκπρόσωπος τῆς τάξεως τῶν Ἐπαγγελματιῶν ἀλλὰ καὶ τῶν ὀργα-

ΔΩΡΕΑΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΚΟΠΩΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

- Ὁ Κος καὶ ἡ Κα Δημητρίου Ἀνδρεάδῃ, εἰς μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ των Ἀλεξάνδρου Ἀνδρεάδῃ Δρχ. 5.000.—
Εἰς μνήμην Ἀδὰμ καὶ Στέλλας Ἀδαμοπούλου, τὰ παιδιὰ των » 4.000.—
Ἡ Κα Λιλὴ καὶ ὁ Κος Μελέας Ποιμενίδης, εἰς μνήμην Γεωργίου Α. Σπάρταλη, θανόντος ἐν Γαλλίᾳ » 2.000.—
Ἀντὶ στεφάνου εἰς μνήμην Σδλωνος Ἀνδρ. Μαριολοπούλου: Ὁ Κος Θωμᾶς Ἰωάνν. Βεζύρογλου » 2.000.—
Ἡ Κα Λουλοῦ Ἀντ. Βεζύρογλου » 1.500.—
Ἡ Κα Ὀλγα Ἰ. Ἀκκᾶ (τὸ γένος Ἀντ. Βεζύρογλου) » 1.500.—
Ὁ Κος Γεώργιος καὶ ἡ Κα Ἡρῶ Φλέσσα, εἰς μνήμην Ἀντωνίου Ἰ. Βεζύρογλου » 1.000.—
Ἡ Κα Εἰρήνῃ Ἀλεξ. Παλαιολόγου ἀντὶ στεφάνου εἰς μνήμην Ἀντωνίου Ἰ. Βεζύρογλου » 500.—
Ἀντὶ στεφάνου εἰς μνήμην Εὐαγγέλου Χρ. Εὐαγγελινοῦ: Ὁ Κος Χρήστος Ἀγγελῆ Δημόπουλος » 1.000.—
Ἡ Κα Ἑλλῆ Φωτεινοῦ καὶ ἡ Κα Ἀλεξάνδρα Εὐαγγελινοῦ » 1.000.—
Ὁ Κος Δημήτριος Παπαδημητρίου » 500.—
Ὁ Κος καὶ ἡ Κα Εὐγενίου Ἀρκούδῃ εἰς μνήμην Μαρίου Βουτσαδοπούλου » 1.000.—
Ὁ καθηγητὴς Κος Μιχαὴλ Ἀναστασιάδης εἰς μνήμην Μαρίου Βουτσαδοπούλου » 1.000.—
Ἡ Οἰκογένεια Σδλωνος Βέρα, εἰς μνήμην τοῦ συζύγου καὶ πατρὸς των καθηγητοῦ Σδλωνος Βέρα » 1.000.—
ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ: Ἡ οἰκογένεια Ἀνεμογιάννη - Σιγανίδῃ, εἰς μνήμην Εὐαγγέλου Τσακίρη Δρχ. 1.000.— καὶ ὅχι Εὐαγγέλου ὅπως δημοσιεύθηκε στὸ προηγούμενο φύλλο μας μ. Φεβρουαρίου 1977.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΟΣΜΙΔΗΣ

Ὁ Μιχαὴλ Κοσμιδῆς τέκνον τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς Αἰμιλίας, ἐγεννήθη τὸ 1909 εἰς τὴν Ἀγκυραν τῆς Μ. Ἀσίας, γόνος πλουσίας καὶ μεγάλου κύρους οἰκογενείας. Εἰς ἡλικίαν 3 ἐτῶν κατὰ τὴν σφαγὴν τῶν Ἀρμενίων (1912) χάνεται ὁ πατέρας του ἡ δὲ χήρα μητέρα του ἐγκαθίσταται μὲ τὰ ἑξ (6) τέκνα της εἰς τὴν Σμύρνην.

Μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν τοῦ 1922 ὁ Μιχαὴλ Κοσμιδῆς ἐγκαθίσταται εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ὅπου ἐπιδίδεται λίαν ἐπιτυχῶς μὲ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐμπορίαν ἐπιπλῶν, εὐτυχισμένος σὰν σύζυγος καὶ πατέρας, θαυὸς, στοχαστὴς, πρᾶος, ἀνεξίκακος, λάτρης τῆς Σμύρνης τὴν ὁποίαν πολλὰκις ἐπισκέφθη, μέλος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς ἸΩΝΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ Ἀθλητικοῦ συλλόγου «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ» εὕρισκεν χρόνον νὰ προσφέρῃ καὶ εἰς τὰ κοινά. Ὁ αἰφνίδιος θάνατός του τὴν 14ην Μαρτίου 1977, ὁ ὁποῖος συνέ-

πτεσεν μὲ τὸν ἐπίσης αἰφνίδιον θάνατον τοῦ τέως Προέδρου τῆς ἸΩΝΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ Ἀλεξάνδρου Καρδασιάδου, συντκλόνισεν καὶ τὴν ἸΩΝΙΚΗΝ ΕΣΤΙΑΝ καὶ τὴν Μικρα-Καρδασιάδου, συνεκλόνισεν καὶ τὴν νίκην.

νισμῶν ποὺ συμμετεῖχε, προήγαγε δὲ σημαντικὰ θέματα ἐπ' ὠφελεία τῆς τάξεώς του καὶ τῶν ὀργανισμῶν τούτων.

Τὸ πέρασμά του μὲν ἀξέχαστο γιὰ τὴν τιμιότητά του, τὴν ἀξιοπρέπεια του, τὴν προσήλωσή του πρὸς τὴς ἀκατάλυτες ἠθικὰς ἀρχὰς τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον του, τῆς ὑπευθυνότητος, εὐσυνειδησίας καὶ σταθερότητας.

Ἀρθρογράφησε κατ' ἐπανάληψιν σὲ κάθε εἶδους ἐφημερίδες καὶ ἀφησε ἔτσι μὴ πλούσια κληρονομία πᾶν σὲ κατὰ συνδικαλιστικὰ καὶ κοινωνικὰ θέματα.

Ὑπῆρξε ἐξαίρετος οἰκογενειάρχης καὶ ἀλησμόνητος πατέρας, καταξιωθείς νὰ δῇ τὰ παιδιὰ του ἀποκατεστημένα σὰν ἐπιστήμονες καὶ ἐ-

παγγελματίες.

Τὴν τελευταία του δραστηριότητα τὴν ἀφιέρωσε στὴν Μικρασιατικὴ Λέσχῃ καὶ τὴν Ἰωνικὴ Ἑστία. Ἡ παρουσία του στὴν Ἰωνικὴ Ἑστία, τὴν ὁποία μέχρι καὶ τὴν τελευταία του πνοὴ ὑπηρέτησε θὰ εἶναι πάντα ζωντανὴ καὶ θ' ἀποτελεῖ τὸ παράδειγμα πρὸς μίμησιν γιὰ αὐτοὺς ποὺ θὰ τὸν ἀκολουθήσουν. Ὑπῆρξε μὴ διακεκριμένη μορφή στὸ προσφυγικὸ στοιχείο, ἀφήνει δὲ κενὸ δυσαναπλήρωτο.

Πέθανε στὴς 14 τοῦ Μάρτη 1976, ὀρθιος, «μὲ τὰ παπούτσι» ὅπως πάντα ἤνυχτο καὶ ἐπιθυμοῦσε.

Γεώργιος Μ. Καρπούζας
Δικηγόρος
Πρόεδρος τῆς ἸΩΝΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ Θεσ/νίκης